

Sygn. akt I PK 66/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogusław Cudowski

w sprawie z powództwa A. A.

przeciwko Miastu K.

o odszkodowanie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 23 kwietnia 2014 r.,

skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w K.

z dnia 25 kwietnia 2013 r., sygn. akt V Pa (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
odstępuje od obciążania powódki kosztami postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powódka wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego w K. z 25 kwietnia 2013 r. Zarzucono naruszenie art. 73 Karty Nauczyciela oraz § 1 i 3 uchwały nr (...) Rady Miasta K. z 26 kwietnia 2012 r. w sprawie likwidacji Publicznego Przedszkola nr [...] w K. przy ul. R. celem przekształcenia w przedszkole niepubliczne. Skarga ma być oczywiście uzasadniona.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W związku z tym wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinien wskazywać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w powołanym przepisie, a jego uzasadnienie zawiera argumenty świadczące o tym, że rzeczywiście, biorąc pod uwagę sformułowane w ustawie kryteria, istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy. Skarga nie zawierała żadnej z przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Z przepisu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wynika konieczność nie tylko powołania się na okoliczność, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, ale również wykazania, że przesłanka ta rzeczywiście zachodzi. Oznacza to, że skarżący musi wskazać, w czym - w jego ocenie - wyraża się "oczywistość" zasadności skargi oraz podać argumenty na poparcie tego twierdzenia. Skarżący winien w wywodzie prawnym wykazać kwalifikowaną postać naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego polegającą na jego oczywistości (postanowienie SN z 25 lutego 2008 r., I UK 336/07, LEX nr 846126). Pojęcie „oczywistości” mieści się w sferze obiektywnej i łączy się z powinnością wykazania, że podniesione zarzuty naruszenia wskazanych przepisów są zasadne *prima facie*, bez dokonywania głębszej analizy tekstu tych przepisów i bez doszukiwania się ich znaczenia (niepublikowane postanowienia SN z 24 kwietnia 2007 r., I CSK 100/07 i z 2 sierpnia 2007 r., III UK 45/07 oraz z 25 lutego 2008 r., I UK 339/07, LEX nr 453109). Innymi słowy, w celu spełnienia przesłanki przewidzianej w art. 398⁴ § 1 pkt 3 w związku z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. należy wykazać "oczywistość skargi kasacyjnej" przez odwołanie się do argumentacji, która *prima facie* wskazuje, że zaskarżone orzeczenie wydane zostało z oczywistym naruszeniem prawa (postanowienia SN z 30 czerwca 2007 r., II CSK 184/07, z 2 sierpnia 2007 r., III UK 45/07, z 10 lipca 2007 r., II UK 45/07 niepublikowane, z 25 lutego 2008 r., I UK 339/07, LEX nr 453109).

W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku stwierdzono, że pismem z 29 maja 2012 r. dyrektor Publicznego Przedszkola Nr (...) w K. udzielił powódce urlopu dla poratowania zdrowia w okresie od 16 kwietnia 2012 r. do 31 sierpnia 2012 r., czyli do daty likwidacji przedszkola publicznego, uznając słusznie, że może udzielić powódce urlopu tylko na okres istnienia publicznego przedszkola. Nie może natomiast udzielić urlopu powódce na dalszy okres, w którym pracodawcą powódki staje się przedszkole niepubliczne, ponieważ nauczycielowi zatrudnionemu w przedszkolu niepublicznym nie przysługuje urlop dla poratowania zdrowia. W dalszej części uzasadnienia podkreślono więc, że po 31 sierpnia 2012 r. powódka powinna zgłosić się do pracy do pracodawcy, który przejął pracowników zlikwidowanego przedszkola.

Sąd Okręgowy wyjaśnił dalej, że powódka skierowała swoje roszczenie przeciwko pozwanemu „Miastu K.” początkowo o ustalenie, że ten pozwany zobowiązany jest do realizacji nabytych przez nią praw z Karty Nauczyciela, a w szczególności realizacji jej prawa do urlopu dla poratowania zdrowia w okresie od 1 września 2012 r. do 15 kwietnia 2013 r. wynikającego z jej wniosku złożonego pracodawcy – Publicznemu Przedszkolu Nr (...) w K. oraz w zakresie realizacji prawa do powrotu do pracy po zakończeniu urlopu. Pozew złożony został 30 sierpnia 2012 r., kiedy to istniał jeszcze dotychczasowy pracodawca powódki i to przeciwko niemu powódka winna kierować swoje roszczenie o realizację prawa do urlopu dla poratowania zdrowia w okresie od 1 września 2012 r. do 15 kwietnia 2013 r. W apelacji powódka zmieniła swoje żądanie, domagając się zasądzenia od pozwanego na jej rzecz 22.612 zł wraz z ustawowymi odsetkami za szkodę wyrządzoną powódce z tytułu nieudzielenia jej w pełnym wymiarze urlopu dla poratowania zdrowia oraz ustalenia, że pozwane „Miasto K.” po zakończeniu urlopu zapewni powódce pracę odpowiadającą jej kwalifikacjom.

Z tego powodu Sąd Okręgowy prawidłowo stwierdził, że tak zmienione przez powódkę żądanie nie mogło zostać uwzględnione. Zgodnie z art. 383 k.p.c. w postępowaniu apelacyjnym nie można rozszerzyć żądania pozwu ani występować z nowymi roszczeniami. Skarżąca w apelacji nie wskazała na ewentualne okoliczności uzasadniające zmianę przez nią żądania, co przemawiało za oddaleniem apelacji już z tej przyczyny.

Wobec powyższego, nie sposób uznać, aby Sądu Okręgowy naruszył wskazane w skardze przepisy, a tym bardziej, aby było to naruszenie oczywiste.

Z tych względów, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., orzeczono jak w sentencji postanowienia. O kosztach orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c.